

Четвърто съобщение

Да обичаме явяването на Господа чрез поддържане на любовта си към Него съгласно вътрешносъщественото значение на Песен на Песните

Пасажи от Писанията: Пес. 1:2-4; 2:8-9; 3:9-10; 4:12-16; 6:10, 13; 7:11; 8:13-14

I. Темата на Песен на Песните, която е една поема, представлява любовната история на един превъзходен брак, разкриващ постепенното преживяване на любящото взаимоотношение на индивидуалния вярващ с Христос за подготвянето на Неговата невеста в шест главни етапа—Откр. 19:7-9; Мт. 25:6-13; Откр. 3:18-22; Зах. 4:1-6, 11-14; 1 Йн. 4:19; Пс. 110:3; 119:140:

- А. В първия етап на Песен на Песните Христовата възлюбена е привлечена да следва Христос за задоволение (1:2—2:7); Господ иска Неговата възлюбена да има лично, любящо, тайно и духовно взаимоотношение с Него (1:2, 4); всички духовни принципи се намират в този първи етап от побеждаващия живот на възлюбената; уроците, които следват, не са нови — те са стари уроци, повторени по по-дълбок начин.
- Б. Във втория етап на Песен на Песните Христовата възлюбена е призвана, за да бъде избавена от егото чрез единството си с Христовия кръст—2:8—3:5:
1. В Песен на Песните 2:8-9 се говори за жизнеността на възкресението; в тези стихове Христос е оприличен на сърна или на млад елен, който „скача по горите, / играе по хълмовете“; планините и хълмовете обозначават трудностите и пречките, но няма нещо, което да е твърде високо или твърде голямо, че да спре възкръсналия Христос; трябва да търсим и да познаваме Христовото присъствие, което скача по планините и играе по хълмовете.
 2. Христовата възлюбена изпада в самонаблюдение, което се превръща в уединение като стена, която я отделя от присъствието на Христос (стих 9б); затова Христос я насърчава да стане и да излезе от принизеното си състояние, за да бъде с Него (стих. 10-13).
 3. Именно чрез силата на възкресението, а не чрез природния си живот ние, които обичаме Христос, можем да станем съобразни с Неговата смърт, бидейки едно с Неговия кръст (стих. 14-15); в слатия си дух ние участваме в Христовото възкресение и го преживяваме, което ни помага да бъдем едно с кръста, за да се избавим от егото и да се преобразим в нов човек в Божието ново творение за изпълнението на Божията икономика в изграждането на органичното Тяло Христово (Римл. 8:2, 4, 29; Гал. 6:15; 2 Кор. 5:17).
- В. В третия етап на Песен на Песните Христовата възлюбена е призвана да живее във възнесение като новото творение във възкресение—3:6—5:1:
1. Да живеем във възнесение, означава постоянно да живеем в духа си; когато живеем в духа си, ние сме съединени с възнесения Христос в небесата—Еф. 2:22; Бит. 28:12-17; Йн. 1:51; Откр. 4:1-2; Евр. 4:12, 16 и бележка 1.
 2. Чрез преобразяващата работа на Духа в нас ние се превръщаме в движещ се съд на Христос, в носилка на Христос, в „кола“ на Христос за Неговото движение във и за Тялото Христово—Пес. 3:9-10; вж. 2 Кор. 2:12-17.
 3. Ние сме повторно изградени с Божествената Троица, за да може външната ни структура да бъде възкресената и възнесена човешка природа на Исус, а нашата вътрешна декорация да бъде нашата любов към Господа—Пес. 3:9-10.
 4. Живеейки в Христовото възнесение като новото творение във възкресение, Христовата възлюбена узрява в богатството на Христовия живот, за да се превърне в градина за Христос за Негово лично наслаждение (4:12-15); тя е готова да излъчва Христовото благоухание във всякакви обстоятелства и среди (16-ти стих).
- Г. В четвъртия етап на Песен на Песните Христовата възлюбена е призвана по-мощно да живее зад завесата чрез кръста след възкресението—5:2—6:13:

1. Живеейки зад завесата, Христовата възлюбена се преобразява в небесни светила; тя поглежда като зората, красива е като луната и е ясна като слънцето—10-ти стих.
 2. В зрелостта на Христовия живот Христовата възлюбена се превръща в суламката (женската форма на името *Соломон*), което означава, че тя е станала като Него по живот, природата, изражение и функция (но не и в Божеството) като възпроизводство и дубликат на Христос, за да Му съответства в техния брак—13-ти стих; 2 Кор. 3:18.
- Д. В петия етап на Песен на Песните Христовата възлюбена участва в работата на Господа—7:1-13:
1. В Песен на Песните 7:11 виждаме, че Христовата възлюбена иска да работи заедно със своя Възлюбен в извършването на работата за целия свят (полята), живеейки като пришълка от място на място (нощуването по селата); това показва, че тя не е настроена разколнически в извършването на Господната работа, а я поддържа отворена, за да могат и други хора да пренощуват там, а тя самата може да отиде да живее като пришълка на друго място; това означава да поддържа единна работа в Тялото.
 2. Да участваме в работата на Господа, означава да работим заедно с Него (2 Кор. 6:1а); за да работим с Него, се нуждаем от зрелостта в живота и трябва да бъдем едно с Господа, и работата ни трябва да бъде предназначена за Негово Тяло (Кол. 1:28-29; 1 Кор. 12:12-27).
 3. Суламката работи като половинка на Соломон и се грижи за всички лозя (Пес. 8:11), за църквите и за вярващите по цялата земя; трябва да вършим работа, която да е за целия свят; Павел вършеше точно това, като установяваше местни църкви и след това работеше, за да ги въведе в пълното реализиране на Тялото Христово (Римл. 16:1-24).
- Е. В шестия етап на Песен на Песните Христовата възлюбена се надява да бъде грабната (8:1-14); тя излиза от пустинята (земната сфера), „като се опира на възлюбения си“ (5-ти стих):
1. Думите *като се опира на възлюбения си* показват, че подобно на Яков, нейната бедрена става е докосната и Господ се е разправил с нейната природна сила—Бит. 32:24-25.
 2. Думите *като се опира на възлюбения си* също така показват, че тя е изключително притиснатата, и това състояние сякаш трае до самия край на нейното пътуване през пустинята—2 Кор. 1:8-9; 12:9-10; 13:3-4.
 3. Тя моли своя Възлюбен да я положи като печат на любящото Си сърце и като печат на силната Си ръка; сега тя вече съзнава собственото си безсилие и безпомощност и разбира, че всичко зависи от любовта на Бога и от Неговата опазваща сила—Пес. 8:6-7.
 4. Христовата възлюбена моли Христос, Който обитава във вярващите като в Свои градини, да ѝ позволи да чуе Неговия глас; това показва, че в работата, която вършим за Господа като наш Възлюбен, трябва да поддържа общението си с Него и винаги да Го слушаме—13-ти стих.

II. В заключителното слово на тази поетична книга Христовата възлюбена се моли нейният Възлюбен да побърза да се завърне в силата на Своето възкресение (сърна и млад елен), за да установи сладкото Си и прекрасно царство (планините на благоуханията), което ще изпълни цялата земя—14-ти стих; Откр. 11:15; Дан. 2:35:

- А. Тази молитва представя съюза и общението между Христос, като Младоженеца, и Неговите възлюбени, като невестата, в тяхната сватбена любов, по начина, по който молитвата на Йоан, един от Христовите възлюбени, в качеството си на заключително слово на Светите Писания, разкрива Божията вечна икономика относно Христос и църквата в Неговата божествена любов—Откр. 22:20.
- В. „Когато Той дойде, вярата ще се превърне във факти и хвалението ще замени молитвата. Любовта ще получи завършеността си в безоблачно съвършенство и ние ще Му служим в безгрешната сфера. Какъв ден ще бъде това само! Господи Исусе, дойдй скоро!“—Watchman Nee, *The Collected Works of Watchman Nee*, том 23, “The Song of Songs,” стр. 126.